

PGS.TS. Vũ Minh Khương thuyết trình tại Khoa Luật

Ngày 04/5/2017, Khoa Luật đã tổ chức buổi thuyết trình và tọa đàm của PGS.TS. Vũ Minh Khương đến từ Trường Hành chính công Lý Quang Diệu, ĐHQG Singapore.



Buổi thuyết trình có sự tham gia của Ngô Huy Cương - Chủ nhiệm Bộ môn Luật Dân sự, PGS.TS. Lê Thị Hoài Thu - Chủ nhiệm Bộ môn Luật Kinh doanh, PGS.TS. Vũ Công Giao - Chủ nhiệm Bộ môn Hiến pháp - Hành chính, PGS.TS. Nguyễn Hoàng Anh - Chủ nhiệm Bộ môn LL&LSNN&PL và các thầy, cô, học viên, sinh viên của Khoa.

Buổi thuyết trình đề cập đến các vấn đề như:

- Viễn cảnh kinh tế Việt Nam năm 2017, những thuận lợi và thách thức với việc xây dựng nhà nước kiến tạo phát triển ở Việt Nam.
- Kinh nghiệm giảng dạy, nghiên cứu, học tập ở ĐHQG Singapore.



Tại buổi thuyết trình, PGS.TS. Vũ Minh Khương đã nhấn mạnh khái niệm phổ biến trên thế giới là nhà nước kiến tạo phát triển trong đó có chính phủ. Khái niệm này được nhà nghiên cứu Chalmers Johnson đưa ra từ năm 1982, khi ông nghiên cứu về sự phát triển thần kỳ của Nhật Bản. Ông nhận thấy rằng trong sự phát triển thần kỳ ấy có vai trò rất quan trọng của nhà nước. Nhà nước kiến tạo được tổng kết gồm 3 nội dung: Ưu tiên phát triển; bộ máy thực thi chuyên nghiệp; phát triển vững bền, học hỏi và thích nghi không ngừng. Vì vậy, trong nỗ lực cải cách của Việt Nam 30 năm qua đã có những chuyển biến tích cực. Song, vấn đề cốt yếu ở đây là nhà nước can thiệp vào thị trường như thế nào và can thiệp ở mức bao nhiêu để vừa phát huy được ưu thế của cơ chế thị trường, vừa khắc phục được những khiếm khuyết của nó, đồng thời vừa thúc đẩy được sự phát triển. Đặc biệt khi nói đến sự thành công của một con người, một cộng đồng, một quốc gia, PGS.TS. Vũ Minh Khương đã mô tả bằng 5 chữ C gồm: Concept (mô hình, định hình, tư duy), Commitment (nỗ lực), Competence (năng lực), Cooperation (gắn kết, hợp tác), Connectivity (kết nối).





Trao đổi xoay quanh chủ đề này, PGS.TS. Ngô Huy Cương đã đưa ra vấn đề tầm nhìn, và mối quan hệ giữa cá nhân và đất nước; TS. Phan Thị Thanh Thủy đặt vấn đề: Tại sao Singapore phát triển mạnh mẽ, trong khi các nước Đông Nam Á trong đó có Việt Nam lại không có được điều đó?